

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 220:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme og lov om udskrivning af skat til amtskommunen. (Den amtskommunale grundskyldpromille).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 10/3 93).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 11 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 211:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, lov om udskrivning af skat til amtskommunen og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Ophævelse af grundskyld for erhvervsejendomme og fastsættelse af den kommunale og amtskommunale grundskyldpromille).

Af Svend Erik Hovmand (V) og Karen Højte Jensen (KF) m.fl.
(Fremsat 25/2 93).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

De forslag, vi har til behandling her i dag, er fremsat dels af regeringen, dels af Venstre og De Konservative i fællesskab. De to forslag har det tilfælles, at de begge indeholder regler om den amtskommunale grundskyldpromille,

men dog ikke de samme regler. Derudover indeholder forslaget fra Venstre og De Konservative også regler om den kommunale grundskyldpromille og om ophævelse af grundskyld for erhvervsejendomme.

Men det stof, som er fælles for de to lovforslag, er som sagt den amtskommunale grundskyldpromille. Ifølge den kommunale ejendomsskattelev skal alle amtskommuner udskrive grundskylden med 10 promille for årene 1991-93. Der er altså under alle omstændigheder behov for stillingtagen til, hvor stor promillen skal være fra og med 1994.

Her har regeringen foreslået, at man som hidtil fastsætter grundskyldpromillen til 10, altså at man fortsætter med ordningen, som den er. Denne sats svarer i øvrigt til, hvad der har været gældende siden 1985.

Regeringens forslag har virkning fra og med 1994, og der er ikke på forhånd lagt nogen tidsbegrænsning ind. I den forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg mener, det er vigtigt, at vi ikke sætter nogen faste grænser for, hvornår et forslag af denne karakter skal tages op til revision. Det er mest praktisk, at vi gør det som foreslået af regeringen. Det forekommer mig mere smidigt, at man tager spørgsmålet op, når der politisk findes at være grund til det, frem for at det skal ske pr. automatik. På det punkt er der i øvrigt heller ikke nogen forskel på regeringens forslag og forslaget fra Venstre og De Konservative.

Med hensyn til størrelsen af promillen har Venstre og De Konservative derimod foreslået, at man udformer reglerne sådan, at det enkelte amtsråd selv fastsætter grundskyldpromillen som led i den årlige budgetvedtagelse, dog sådan, at der skal gælde en overgrænse på 10.

Når regeringen selv har fremsat et forslag om den amtskommunale grundskyldpromille, kan det vel ikke rigtig komme bag på nogen, at vi ikke kan støtte forslaget fra Venstre og De Konservative.

Derudover vil jeg gerne sige, at vi fra regeringens side finder det rimeligt, at de amtskommunale udgifter i et vist omfang dækkes gennem udskrivning af ejendomsskat. Vi kan altså heller ikke acceptere, at forslaget fra Venstre og De Konservative åbner for, at det enkelte amtsråd kan beslutte, at der slet ikke skal udskrives grundskyld inden for amtskommunens område.

[Indenrigsministeren]

På det kommunale felt har der traditionelt været en noget anderledes ordning med hensyn til fastsættelse af grundskyldpromillen. I mange år efter kommunalreformen var det overladt til den enkelte kommune selv at fastsætte promillen uden nogen lovmæssige begrænsninger hverken i op- eller nedadgående retning. I 1986 vedtog Folketinget så, at der med virkning fra 1987 skulle gælde en nedre grænse for den kommunale grundskyldpromille på 6 og en øvre på 24, og det er de grænser, der stadig gælder.

Nu foreslår Venstre og De Konservative, at bundgrænsen på 6 promille ophæves, mens overgrænsen på 24 bevares. Det vil altså sige, at den enkelte kommunalbestyrelse ligesom i amterne skulle kunne vedtage – altså hvis man følger den forrige regerings tankegang – at der slet ikke skal opkræves grundskyld af ejendomme i en kommune.

Her må jeg ligesom på det amtskommunale område sige, at regeringen rent skattepolitisk finder det rimeligt, at de kommunale udgifter i et vist omfang dækkes ind over ejendomsskatterne. Jeg vurderer også, at man med de nuværende grænser, der blev indført i 1986, den nedre på 6 promille og den øvre på 24 promille, har fundet et passende leje. Regeringen må altså også på det punkt afvise forslaget fra Venstre og De Konservative.

Det tredje punkt i oppositionens forslag er tanken om at ophæve grundskylden for erhvervsjendomme. Der er i bemærkningerne argumenteret med hensynet til konkurrenceevne og øget beskæftigelse. Det er i udpræget grad noget, som vi også er optaget af i regeringen, og her arbejder vi som bekendt på gennem en mere progressiv erhvervs politik at få skabt flere arbejdspladser og få beskæftigelsen til at gå i den rigtige retning. Vi mener imidlertid, at det er gennem egentlige erhvervs politiske og beskæftigelsesmæssige initiativer og ikke ved at give erhvervslivet en særstilling med hensyn til betaling af ejendomsskatter, at disse vigtige mål skal nås.

Regeringen kan derfor heller ikke støtte forslaget fra Venstre og De Konservative på dette punkt, og jeg skal – ikke særlig overraskende – anbefale regeringens forslag til vedtagelse og anbefale, at man ikke støtter oppositionens forslag. Men jeg håber, at vi får et godt udvalgsarbejde om det alligevel.

Else Marie Mortensen (S):

Det er korrekt, som indenrigsministeren sagde, at der er en vis logik i at behandle disse to lovforslag sammen. De handler jo begge to på sæt og vis om den amtskommunale grundskyldpromille.

Når det er sagt, tror jeg heller ikke, det er muligt indholdsmæssigt at finde ret mange flere fællestræk i lovforslagene. I den nuværende lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme er der fastsat en grundskyldpromille på 10 for amtskommunernes vedkommende. Den er, som indenrigsministeren også sagde, fastsat til og med 1993. Vi skal altså nu til at beslutte, om vi ønsker, at denne promille skal fortsætte på dette niveau for amtskommunernes vedkommende.

Det er Socialdemokratiets opfattelse, at det er rimeligt, at kommunerne finansierer en del af de kommunale udgifter via grundskyldpromillen. Det synspunkt har vi ikke mindst, fordi vi ved fra undersøgelser, at grundskyldpromillen rent faktisk er en særdeles retfærdig beskatningsform, og fordi vi ved, at det er en af de mest progressive beskatningsformer, der kendes.

På den baggrund støtter vi naturligvis indenrigsministerens forslag om at ændre loven, så man erstatter den tidsbegrænsede fastsættelse med en grundskyldpromille på 10, der skal være gældende, indtil Folketinget beslutter sig for at ændre den. I konsekvens heraf finder vi det lige så logisk og rimeligt at ændre loven om udskrivning af skat til amtskommunerne, så den bliver i overensstemmelse med lovgivningen om beskatning til kommunerne af fast ejendom.

Lovforslag nr. L 211, der er fremsat af Venstre og De Konservative, kan vi logisk nok ikke tiltræde eller støtte. Dels ville det være fuldstændig ulogisk i forhold til indenrigsministerens forslag, som vi netop har meddelt vores støtte til, dels har vi faktisk to gange i efteråret 1992 afvist lignende forslag. Jeg skal gerne gentage en del af den argumentation, vi brugte i efteråret 1992.

Forslaget går ud på at give mulighed for at fastsætte såvel den primærkommunale som den amtskommunale grundskyldpromille lave, faktisk helt ned til 0 promille. Det er fortsat vores opfattelse, at en nedsættelse af skatterne uvægerligt vil resultere i højere priser på ejen-

[Else Marie Mortensen]

dommene. Det er fortsat vores opfattelse, at de, der vil få gavn af de højere priser, er de velbjærgede, det vil sige de nuværende ejere af ejendommene. De unge, der står som børnefamilier nu, de unge, der står i den fase af deres liv, hvor de store etableringsbyrder er der, får ikke del i den tilsyneladende lettelse, der vil indtræde som følge af en lettelse af grundskyldpromillen, simpelt hen fordi priserne vil stige.

Vi betragter stadig væk denne type forslag som ren symptombehandling. Vi ønsker, at der skal gøres noget ved den samlede beskatning, men vi ønsker ikke på forhånd at udhule enhver mulighed for omlægning ved at forsøge på at bruge pengene i forvejen. Hverken stat eller kommune kan nu engang bruge pengene mere end én gang.

Jeg kunne fristes til at slå fast, at lovforslaget tenderer et paradeforslag i lyset af, at vi, som jeg sagde, faktisk har behandlet to lignende forslag i 1992. Et forslag, der begunstiger dem, der ejer meget i forvejen, bliver ikke mere spiseligt for Socialdemokratiet, fordi det bliver gentaget mange gange.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Er det virkelig rigtigt forstået, at Socialdemokratiet ikke går ind for demokrati? Er det rigtigt forstået, at Socialdemokratiet mener, at f.eks. en lille landkommune, der ikke ønsker at udskrive grundskyld, skal tvinges til at have en udskrivningspromille på 6? Det har da ikke noget at gøre med, at de velbjærgede eller nogle kapitalister får noget ud af det. Hvis en kommunes befolkning vælger nogle fornuftige kommunalpolitikere, der kan få budgettet til at hænge sammen uden at udskrive grundskatter, er det da helt grotesk, at Socialdemokratiet vil tvinge sådanne kommunalbestyrelser til at udskrive en grundskyld på 6 promille og dermed gøre det meget vanskeligt for husmændene og de små landbrug – som jo i forvejen er hårdt trængte – ved at de skal være med til at aflevere en så stor del i skat.

Jeg synes også, det er urimeligt, at man ikke vil være med til at sætte grænsen lavere end til 24 promille. Jeg kan tage et eksempel fra min egen kommune, hvor man havde en udskrivningspromille på 24,5, og det var simpelt hen, fordi man ville plukke sommerhusejerne. Det

var dengang, da Socialdemokraterne og SF havde flertal i Frederiksværk Kommune og hele økonomien lå i grus. Nu har de ikke flertal mere, nu har vi et fornuftigt samarbejde bl.a. mellem Fremskridtspartiet og Socialdemokratiet, og det har medført, at vi har fået orden i økonomien, gælden er på vej nedad.

Men vi havde altså en overgangsperiode, hvor den socialdemokratiske ledede kommune måtte søge dispensationer for at opretholde en grundskyldpromille på 24,5. Det synes vi i Fremskridtspartiet er uanstændigt, og vi kan ikke forstå, at Socialdemokratiet ikke vil lade det være op til de folkevalgte i de små kommuner selv at fastsætte disse promiller.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Vi har nu haft lejlighed til at høre to Socialdemokrater her fra talerstolen, og jeg må sige, at jeg er noget overrasket over den argumentation, der føres frem fra Socialdemokratiets side. Indenrigsministeren siger, at vi vil ikke give erhvervslivet en særstilling ved fritagelse for erhvervsskatter. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der absolut er tale om en særstilling i dag i forhold til mange andre lande, specielt hvis vi koncentrerer os om den del af erhvervslivet, der har med landbrug at gøre. Ejendoms-skatte og jordskatte findes jo stort set ikke i andre lande. Det er altså konkurrencemæssigt en klar forvridding til ugunst for dansk produktion.

Så har vi hørt fru Else Marie Mortensen sige, at en fjernelse af disse ejendomsskatte vil være en begunstigelse af dem, der ejer meget i forvejen. Hvad er det for en snak? Jeg tror, at det er klart, også for fru Else Marie Mortensen, at masser af virksomheder her i landet kører overordentlig vanskeligt i disse år: den lille købmand, den lille håndværker osv. Alle disse ville have glæde af dette forslag – for slet ikke at tale om landbruget, som har en gældsprocent, der sætter Europarekord.

Når jeg hæfter mig ved de to udsagn, vi har hørt fra Socialdemokratiets side i dag, er det, fordi jeg her har et eksemplar af dagbladet Ny Dag, som jo er en socialdemokratiske avis. Denne avis har haft en samtale med den socialdemokratiske gruppeformand, som har ført til en overskrift, som lyder: »Landbruget slipper for jordskatten«. Og så hæfter man sig i

[Svend Erik Hovmand]

øvrigt ved, at hr. Løvig Simonsen vil arbejde for, at man, i hvert fald i en periode, sætter jordskatterne ud af kraft.

Der må være noget, som vi ikke rigtig har forstået.

(Kort bemærkning).

Else Marie Mortensen (S):

Hr. Ole Donner spurgte, om han virkelig havde forstået det rigtigt.

Jeg kan afkræfte, at hr. Ole Donner havde forstået mit indlæg rigtigt. Det er ikke sådan, at det forslag, som vi støtter her fra talerstolen, har noget som helst med den primærkommune-grundskyldpromillefastsættelse at gøre. De små kommuner har stadig væk – det er vi slet ikke inde på i dette forslag – mulighed for selv at fastsætte deres grundskyldpromille på mellem 6 og 24.

Så spurgte hr. Ole Donner også, om vi virkelig gik ind for at styre disse ting så stramt – eller hvilken formulering der nu blev anvendt. Jeg har faktisk herfra argumenteret på Socialdemokratiets vegne med, at vi synes, at det er i orden, at man for primærkommunernes vedkommende fastsætter en nedre grænse, sådan som den allerede eksisterer, på 6 promille med mulighed for at bevæge sig, alt efter hvilket finansieringsbehov der er i den enkelte kommune. Vi ønsker ikke at give mulighed for helt at afskaffe en grundskyldpromille af de årsager, jeg før nævnte, nemlig at det er en progressiv og retfærdig beskatningsform.

Til hr. Svend Erik Hovmand vil jeg gerne sige, at min argumentation for at begunstige dem, der ejer noget i forvejen, nu mest var rettet mod de unge familier, der er ved at etablere sig i ejerbolig. Det er deres boligform, jeg er sikker på vil få et skub opad.

Med hensyn til det, der er citeret af hr. Løvig Simonsen, vil jeg sige, at jeg er sikker på, at hr. Løvig Simonsen selv vil kunne svare, hvis han er her. Jeg kan af gode grunde ikke rigtig udtale mig om det.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg fik næsten tårer i øjnene, da jeg hørte hr. Svend Erik Hovmands indlæg om forfærdelighederne omkring grundskyldpromillerne. I realiteten er Fremskridtspartiet enig i det forslag,

Venstre og De Konservative har fremsat her i dag.

Men jeg kunne have lyst til at bede Venstres ordfører gøre rede for, hvorfor man ikke løste disse problemer, mens Venstre og De Konservative havde regeringsmagten. Specielt i den periode, hvor Venstre og De Konservative var sammen med Det Radikale Venstre, fra 1988 til 1990, kunne Venstre og De Konservative så let som ingenting have vredet armen om på Det Radikale Venstre og sagt: Nu skal vi have den grundskyldpromille væk, i hvert fald for erhvervsejendomme og for landbruget. Det får vi sikkert ikke nu, for regeringen har jo allerede spillet ud. Regeringen er imod forslaget fra Venstre og De Konservative, som vi – som jeg nævnte før – støtter.

Men jeg synes, at en god begyndelse ville være – og nu beder jeg regeringen om at lytte godt efter – hvis man i en kommune kunne få ret til at have to grundskyldpromiller, når vi nu ikke kan få den helt afskaffet: én for landbruget og erhvervsejendommene, og en anden for alt det øvrige. Edb-teknikken kan meget let skille landbruget ud, det er allerede sket, og så kunne man da starte med en grundskyldpromille, der er lavere for landbrug m.v. end for den øvrige del af jord i kommunen. Jeg synes, det er et forslag, som virkelig er værd at overveje, og det ville løse nogle af de problemer, som vi står med i øjeblikket, og som vi skal have løst.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Det er interessant at høre ud fra denne debat, hvad det kommunale selvstyre kan bruges til.

Jeg vil gerne spørge, om ordføreren for forslagsstillerne vedrørende det forslag, der er stillet af oppositionen, også i det kommunale selvstyres navn vil være med til at lade den kommunale og amtskommunale grundskyldpromille stige, for det må vel være konsekvensen, at man gør det, hvis man går ind for så meget selvstyre.

Og så vil jeg gerne spørge Venstres ordfører: Når man ikke skal betale skat på jord, er Venstre så interesseret i – og vil Venstre være villig til – at lade jordens værdistigning gå over til offentligt eje eller eventuelt overgå i en eller anden form for fondsdannelse? Der må være sammenhæng i tingene, synes jeg.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne sige til fru Else Marie Mortensen, at jeg var meget skuffet over svaret på mine spørgsmål, for fru Else Marie Mortensen konstaterede bare endnu en gang, at man vil have en opkrævning også i små landkommuner på minimum 6 promille, uanset om der er behov for det eller ej. Og derved påfører man altså de små husmandsbrug og landbrug en ublu konkurrence i forhold til andre.

Jeg lagde også mærke til, at fru Else Marie Mortensen overhovedet ikke svarede på det, der vedrørte økonomien omkring jordskatterne. Der var også en del spørgsmål fra hr. Svend Erik Hovmand, og de blev slet ikke besvaret. Jeg går så ud fra, at andre fra Socialdemokratiet kommer til assistance for at besvare spørgsmålene.

Jeg er også skuffet over, at fru Else Marie Mortensen ikke kommenterede mit spørgsmål om den øvre grænse for promillerne. Jeg kan så forstå, at man også her i Folketinget går ind for, at man i socialdemokratiske kommuner skruer grundskyldpromillen uforholdsmæssigt højt op for at plukke håret af alle sommerhusejere ud fra den betragtning, at de jo ikke har stemmeret i den pågældende kommune, og at man derfor næsten kan tillade sig at jage dem fra hus og hjem. Resultatet er, at der i dag i utallige kommuner, f.eks. Frederiksværk, går huse på tvangsauktion, fordi ejerne simpelt hen ikke kan betale de høje ejendomsskatter. Men det er altså også Socialdemokratiets holdning, at man simpelt hen bare skal tage så meget som overhovedet muligt fra disse stakkels mennesker.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det er hr. Svend Erik Hovmands indlæg, der får mig til at gå på talerstolen.

Hr. Svend Erik Hovmand tager en socialdemokratisk avis, Ny Dag, og citerer fra overskriften. Som tidligere pressesekretær for forhenværende statsminister Poul Hartling er hr. Svend Erik Hovmand vel fuldt ud klar over, at den, der bliver interviewet, ikke sætter overskriften. Ja, man kan sågar være i den situation, at hvis man skriver et indlæg til avisen, omformulerer redaktionssekretæren det og

sætter overskriften på forsiden. Og jeg troede faktisk, at hr. Svend Erik Hovmand som gammel pressemand var klar over, at det er en meget anvendt salgsteknik, som aviserne bruger – og altså også Ny Dag.

Hr. Svend Erik Hovmand nævner så, at ejendomsskatterne virker enormt konkurrenceforvridende for det danske erhvervsliv. Men må jeg spørge: Hvordan ser det ud, hvis vi ser på det samlede beskatningsmønster? Hvordan ser det ud, hvis vi f.eks. tager selskabsbeskatningen ind? Den undersøgelse, hr. Svend Erik Hovmands partifælle fik lavet som skatteminister, viser jo f.eks., at den effektive selskabsbeskatning i Danmark ligger på det halve af, hvad der er normalt i de europæiske lande. Skal det ikke regnes med ind? Skal der ikke tages hensyn til det? Regner man kun, når det går den ene vej? Er det Venstres kugleramme, der kun regner til den ene side og ikke til den anden?

Lad mig så endelig om landbruget sige, at jeg godt er bekendt med, at landbruget – visse grene af landbruget – for øjeblikket har det hårdt, og at priserne på grise er faldet for nylig. Men bare 2, måske 3 år tilbage var priserne på grisene jo ganske fine. Og sådan kan man tage det ene område ud efter det andet. Jeg har set landmænd, der har haft råd til store udvidelser af deres ejendomme. Det er klart, at udvider man, og man ikke har pengene, ja, så stiger gælden, men derfor kan det da godt være rentabelt.

Dette her skal ikke være en landbrugsdiskussion, hr. Svend Erik Hovmand, men lad os høre, om ikke beskatningen skal ses under ét.

Formanden:

Uanset om det er den ene eller den anden form for diskussion, er der altså taletidsregler, der skal overholdes!

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Socialdemokratiet vil ikke gøre det frit for kommunerne selv at afgøre, om de vil opkræve ejendomsskatter eller ej. Vi hørte jo ved behandlingen af de tidligere forslag, at det var vigtigt at tilgodese det kommunale selvstyre. Her er så et punkt, hvor man ikke vil, og begrundelsen kommer fra fru Else Marie Mortensen, som siger, at man vil ikke være med til at begunstige dem, der ejer meget i forvejen.

[Karen Højte Jensen]

Nu skal jeg ikke afæske fru Else Marie Mortensen et svar om, hvor mange det drejer sig om i dette land. Men når så fru Else Marie Mortensen fremdrager de unge familier i ejerboliger, vil jeg gerne sige: Ejendomsskatterne rammer helt tilfældigt i forhold til folks indtjening og skatteevne. Pensionister, arbejdsløse og lavtlønnede skal betale ejendomsskat uanset deres evne til det, og at der skulle være noget socialt i det, vil jeg gerne udbede mig en forklaring på.

(Kort bemærkning).

Else Marie Mortensen (S):

For at starte med det sidste er der jo meget socialt i at bidrage til det finansieringsgrundlag, som vi alle sammen eksisterer på.

Når det er sagt, er det Socialdemokratiets opfattelse, at den finansiering, der sker via grundskylden – på et minimum for primærkommunernes vedkommende på 6 promille og et maksimum på 24 promille – synes vi det er rimeligt og ordentligt at fastsætte ved lov.

Dette er så en forenklet gengivelse af den argumentation, jeg brugte. Jeg vil gerne gentage hele argumentationen fra debatten i efteråret 1992 – det har jeg ikke fundet anledning til at gøre – men jeg skal blot henviser til, at vi anser det for at være en rimelig og en retfærdig progressiv beskatningsmodel.

Med hensyn til sommerhusejerne synes vi måske rent faktisk også, det er rimeligt, at de bidrager til finansieringen, og der er jo i de fleste tilfælde ikke mulighed for, at de kan bidrage via personbeskatningen. Hvis nogle kommuner skulle få lyst til – hvis det nu var muligt – at fastsætte grundskyldpromillen til nul, er der rent faktisk ikke andre steder at hente pengene end via personbeskatningen, og den rammer da i hvert fald, som det er almindelig kendt, bredt alle, måske også ud over dem, fru Karen Højte Jensen nævnte for et øjeblik siden.

(Kort bemærkning).

Vibeke Grønbæk (RV):

Det var hr. Poul Nødgaard, der fik mig op af stolen ved at sige noget om armvridning. Jeg ved ikke rigtig, hvilke metoder hr. Poul Nødgaard bruger i sit politiske liv, men Det Radikale Venstre lader sig ikke armvride af nogen eller noget som helst.

Det må vel også være gået op for hr. Poul Nødgaard, at der – lige meget hvor meget Venstre og De Konservative måske ønskede at fremsætte et sådant lovforslag for nogle år siden – ikke var tilslutning fra Det Radikale Venstres side, og det er altså sådan, at der her i Tinget skal være et flertal, for at tingene kan komme igennem.

Så vil jeg gerne knytte den bemærkning til hele denne diskussion, at jeg synes, den er noget pseudoagtig derved, at man kommer med et forslag, som man udmærket godt ved der ikke er noget flertal for, men som vi jo så altså kan få en debat om.

Jeg synes, at man skal lægge vægt på – og det tror jeg også har været den forrige regerings tanke – at man ville have en langsigtet skattepolitik, man ville have noget, som var større, man ville have noget, som rakte langt ud i fremtiden. Det her er der ikke noget langsigtet ved; man tager en enkelt del ud og laver et lovforslag, der vedrører et kæmpeområde. Jeg synes, at vi skal tænke meget mere langsigtet og vende hele skattepolitikken.

Formanden:

Jeg vil gerne henstille, at man dæmper lysten til korte bemærkninger. Der er for mange i en debat af denne karakter, som tilmed er en gentagelse.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Må jeg allerførst sige til fru Else Marie Mortensen, at spørgsmålet om at fjerne de grænser, der i øjeblikket forhindrer kommunen i at sætte grundskyldpromillen længere ned end til 6, faktisk har betydning i flere kommuner, hvor man ikke har kunnet friholde parcelhusejerne for den stigning, der skete ved den offentlige vurdering, fordi man stødte imod denne grænse; man kunne altså ikke sætte den længere ned end de 6 promille.

Lad mig så i øvrigt hæfte mig ved det, som hr. Klaus Hækkerup pegede på. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at mit parti altid har stået for en fjernelse af jordskatterne. Vi mener, at det principielt er forkert at beskatte jord, og uanset om vi har været i regering eller ej, har vi altid haft den grundlæggende opfattelse.

Når hr. Klaus Hækkerup spørger, hvorfor det er så vigtigt nu – han har hørt lidt om svi-

[Svend Erik Hovmand]

nepriserne, der er faldet, og sådan noget – vil jeg gøre opmærksom på, at dansk landbrug næppe nogen sinde tidligere har været i så alvorlig en økonomisk situation som netop nu, og det burde hr. Klaus Hækkerup også være klar over.

Det var måske også det, der fik hr. Løvig Simonsen til i forbindelse med landbrugsdemonstrationen den 26. februar at sige, som han gjorde, til sit partiblade Ny Dag dagen efter. Hvad var det, han sagde den 27. februar? Ja, der står:

»Der er håb om, at landmændene slipper for den forhadte jordskat. I hvert fald for en to-tre års periode.

Den socialdemokratiske gruppeformand i Folketinget, Ole Løvig Simonsen, siger til Ny Dag, at han har lovet landmændene at tage et forslag med til landbrugsminister Bjørn Westh om at udsætte jordskatterne i en to-tre år.

Det skete på et møde, som Løvig i går havde med lolland-falsterske landbrugsrepræsentanter under den store demonstration på Christiansborg.«

Jeg forstår godt, at den socialdemokratiske gruppeformand følte behov for ved den lejlighed at give udtryk for nogle positive synspunkter, for han kommer fra et område, hvor 70 pct. af alle planteavlbrug, svarende til halvdelen af samtlige brug i området – altså på Lolland-Falster og Møn – vil blive insolvente i løbet af de kommende 3 år, hvis ikke der sker mærkbare ændringer i de økonomiske vilkår for landbruget.

Det her løser ikke landbrugets problemer, det vil jeg gerne understrege, men det bidrager i høj grad til det.

Formanden:

Hr. Poul Nødgaard for en kort bemærkning – jeg har stadig væk en lang liste.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Det er særdeles spændende at følge debatten mellem Venstre og Socialdemokratiet. Hr. Bjørn Wesths udtalelser til det pågældende blad tager jeg som udtryk for, at den landbrugsreform, der er på vej, og som kommer i løbet af denne måned, helt givet indeholder en løsning af landbrugets ejendomsskatteproblemer. Jeg tror, det er i det lys, tingene skal ses.

Fru Else Marie Mortensen kører så stærkt frem med, at det er særdeles rimeligt med en grundskyldpromille på 6 som det ene yderpunkt og 24 som det andet. Jeg vil gerne vise fru Else Marie Mortensen dette stykke papir, udarbejdet i Indenrigsministeriet af den tidligere regering – og nu skal jeg læse nogle tal, som nok vil chokere fru Else Marie Mortensen temmelig meget.

Merprovenuet som følge af den 19. alm. vurdering giver følgende tal – hør godt efter: Amtskommunerne har krævet 335 mio. kr. mere op i 1993, primærkommunerne 393 mio. kr., København og Frederiksberg 274 mio. kr., i alt 1 mia. og 2 mio. kr. på grund af, at man laver en vurdering, som ingen overhovedet ved om overhovedet er rigtig, men som man må bøje sig for.

Hvad havde været mere rigtigt, end at kommunerne, der havde 6 i grundskyldpromille, kunne sætte deres promille ned til f.eks. 4 og så få det samme provenu ind i 1993, som man fik i 1992? Jeg synes, det er sørgeligt – jeg siger: særdeles sørgeligt – at Socialdemokratiet ikke har forståelse for nogle ganske oplagte samfundsproblemer som dem, vi her står over for. Virkelig sørgeligt.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Det var dog mildt sagt et overraskende svar, fru Else Marie Mortensen kom med til mig. Fru Else Marie Mortensen siger, at hvis man ikke på grund af lav indtægt er i stand til at betale indkomstskat, skal man straffes gennem ejendomsskatter; for man skal altså af med nogle penge. Hvad med pensionisterne, som har en meget, meget lav indtægt? De skal alligevel straffes ved at betale indkomstskat. Det er det, Det Konservative Folkeparti finder er fuldstændig urimeligt, når man i kommunerne ønsker at afskaffe kravet.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne takke fru Else Marie Mortensen for et ualmindelig klart svar, som fru Karen Højte Jensen måske kalder overraskende. Det fremgik tydeligt af svaret, at Socialdemokratiet mener, at man minimum skal opkræve de 6 promille, uanset om der er brug for det

[Ole Donner]

eller ej, og derved belaste landbruget og de små husmandshjem. Man vil også fortsat acceptere, at sommerhusejere plukkes helt op til 24 promille angiveligt af den grund, at man ikke kan plukke dem i personskat.

Jeg vil gerne tage et par eksempler fra min egen kommune, som er Frederiksværk. Vi har i Frederiksværk Kommune mange sommerhusejere. Gennem et langt og trælstomt liv er der mennesker, der har arbejdet på fabrikker inde i København og hver weekend taget offentlige transportmidler for at komme op til deres lille sommerhus i Frederiksværk. De har ikke længere mulighed for at komme der, fordi Socialdemokratiet siger: Jamen bare tag 24 promille. Det er da rigtigt nok, at Nordsjælland er københavnerens legeplads, og derfor ligger vurderingerne højt, men det blæser vi da på; de må da bare betale. Og kan de ikke betale, så må de bare gå på tvangsauktion.

Konklusionen er, som fru Else Marie Mortensen rigtigt siger: Socialdemokratiet går ind for demokrati under visse grænser. Man må i hvert fald ikke selv ude i de små kommuner fastsætte indtægter og udgifter; man skal nok herfra sørge for, at de små i samfundet ikke længere kan beholde deres sommerhus.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Lad mig først sige til hr. Poul Nødgaard, der rejser spørgsmål om, hvorvidt den 19. alm. vurdering er rigtig eller ej, at den sidste statistik, jeg har set fra Told- og Skattestyrelsen, viser, at den faktisk rammer meget godt i forhold til de handelspriser, der opnås i praksis.

Lad mig for det andet sige, at Socialdemokratiet jo ikke stillede forslag om, at man skulle sætte grundskyldpromillen op, dengang da vurderingerne faldt. Hvorfor skal man så sætte dem ned, når vurderingerne stiger? Det burde dog have været den logiske konsekvens. Det gjorde Fremskridtspartiet i øvrigt heller ikke, men dér forventer jeg heller ingen logik.

Jeg må sige til hr. Ole Donner, der nævner, at der er højere ejendomsskatter i sommerhuskommunerne: I nogle! For det er jo det kommunale selvstyre, at de selv får lov at bestemme. Men der er en god begrundelse for, at der er det. For de, der tager ophold i sommerhuse, f.eks. de pensionister, der har ejet sommerhuset i 8 år, har jo lov at trække på hele det

kommunale serviceapparat, uden at de behøver at betale én øre i indkomstskat til den pågældende kommune.

Lad mig så til slut bare gøre hr. Svend Erik Hovmand, som mener, at vi skal diskutere landbrugets forhold, opmærksom på, at der jo er blevet nedlagt ganske mange landbrug i de sidste år, og at der er blevet foretaget ganske mange køb af nabogårde. Og lad mig spørge: Hvordan har disse forarmede landmænd dog haft råd til at købe nabogårdene op? Hvordan har disse forarmede landmænd dog overhovedet kunnet gå hen og gældsætte sig for at foretage det opkøb? Det skylder hr. Svend Erik Hovmand os et svar på.

Formanden:

Fru Else Marie Mortensen for en kort bemærkning.

Jeg er altså nødt til at sige, at det jo ikke er hensigten med de korte bemærkninger, at hele diskussionen skal udsplaye sig efter den første ordfører. Det er ikke hensigten.

(Kort bemærkning).

Else Marie Mortensen (S):

Hr. formand, jeg skal prøve at begrænse mig, men der blev stillet et par direkte spørgsmål.

Jeg synes da, det er en indrømmelse af hr. Svend Erik Hovmand, at han ikke forestiller sig, at vi kan løse alle landbrugets eventuelle – eller sikkert ganske alvorlige – problemer med grundskyldpromillen.

Så har vi fået debatten over i sommerhusejernes problemer. Fru Karen Højte Jensen mente, at det er grundskyldpromillernes skyld, at pensionisterne ikke har mulighed for at beholde deres boliger, hverken deres parcelhuse eller deres sommerhuse, når de først er blevet pensionister. Jeg vil da godt minde fru Karen Højte Jensen om muligheden for at få indfrosset ejendomsskatterne for pensionister, så den argumentation finder jeg slet ikke holder vand.

I øvrigt vil jeg godt gentage, hvad jeg sagde før: I det omfang man ikke opkræver grundskyld, skal der jo findes finansieringsgrundlag et andet sted, og så er der i denne sammenhæng ikke mange andre muligheder end personbeskatningen, der rammer nøjagtigt den samme gruppe mennesker som den, fru Karen

[Else Marie Mortensen]

Højte Jensen fremhævede som særlig problemramt.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Jeg har forstået, at hr. Svend Erik Hovmand har diverteret forsamlingen om, at jeg skulle have udtalt, at jeg vil gå med til, at jordskatterne skal fjernes. Der er jeg desværre nødt til at sige til hr. Svend Erik Hovmand, at det forhold sig direkte modsat.

Det, jeg udtalte både til pressen og på det møde, som hr. Svend Erik Hovmand var deltager i, da vi havde besøg af landbrugsrepræsentanter fra vort område, var klart, at vi i Socialdemokratiet fastholdt, at vi vil beholde jordskatterne. Det står klart og tydeligt. Det står også i de avisartikler, som man kan henvise til.

Men under det møde kom der et spørgsmål fra Danske Husmandsforeninger – nu gjaldt det familiejordbrug – om man kunne forestille sig, at man kunne udskyde jordskatterne, eller man kunne indefryse dem eller på anden måde tage hensyn til dem. Så sagde vi: Det forslag vil vi gerne se på, når det bliver fremsendt. Men jeg må desværre skuffe forsamlingen med, at jeg ikke har modtaget et sådant forslag, så jeg har ikke haft mulighed for at fremsende det hverken til indenrigsministeren eller de andre ordførere. Det kan være, hr. Svend Erik Hovmand har modtaget det, og så vil jeg gerne høre om det.

Men i øvrigt vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er for dårligt, at man bringer sådan nogle ting til torvs. Jeg var lige ved at sige: Nå, man kan vel ikke vente sig andet.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Hr. Klaus Hækkerup fremfører som Socialdemokratiets synspunkt, at rimeligheden i, at man opkræver 24 promille for sommerhuse, er, at hvis man bor helårs i sit sommerhus, så kan man trække på alle faciliteterne i kommunen. Det er rigtigt. Men jeg synes, det er en lidt billig argumentation. Vi ved alle sammen, at det er pensionister, der bor hele året i sommerhuse. I Frederiksværk har vi ca. 6.500 sommerhuse, og dér har vi sammenlignet med andre kommuner mange, der bor fast: Jeg vil tro, der er ca. 150, der bor fast.

Vi er altså uenige med Socialdemokratiet. Vi mener ikke, det er rimeligt, at man skal opkræve 24 promille, blot fordi der er ganske få, der bor i deres sommerhuse hele året. Vi mener til gengæld i Fremskridtspartiet, at hvis folk gennem et langt liv har betalt ejendomsskat og er kommet meget i deres sommerhuse og har støttet de lokale handlende osv., så har de medvirket til, at samfundet i det pågældende område kan køre. Og vi mener, det er uanstændigt fortsat at opkræve så høj en grundskyldpromille.

Formanden:

Hr. Svend Erik Hovmand for en kort bemærkning. Og så lægger jeg op til at slutte de korte bemærkninger i denne omgang. Der har foreløbig været 20, og det er i overkanten af, hvad der er rimeligt.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Tak, hr. formand. Måtte jeg allerførst sige til fru Else Marie Mortensen, at det bør stå klart for enhver, at det her kun vil være et mindre bidrag – et symbolsk bidrag, vil nogle måske endda sige – til løsning af landbrugets dybt alvorlige økonomiske problemer. Refinansiering, førtidspensioneringsordninger, en lang række andre ting skal selvfølgelig til.

Men i visse egne af landet er det en ganske stor byrde. F.eks. blev der på det møde, som hr. Løvig Simonsen refererede til, og som jeg ikke har refereret fra – jeg har refereret fra, hvad pressen har beskæftiget sig med – forelagt nogle beregninger, som viste, at ca. halvdelen af landbrugene i den del af landet vil være insolvente i løbet af 3 år, hvis ikke der gøres en indsats. Derfor er det vigtigt, at der gøres en indsats.

Her taler vi om en omkostning, som er helt uafhængig af, om man overhovedet høster noget, af værdistigninger og alt muligt andet, en omkostning, der er op til 500, 600, 700 kr. pr. ha, og som svarer til ca. halvdelen af overskuddet fra vårbyghøsten i fjor. Det er dog en ganske betragtelig omkostning, vi her taler om.

Socialdemokratiets opfattelse har altid været den – og det er til hr. Klaus Hækkerup – at der skal være logik i tingene. O.k., lad os så tage logikken frem. Da Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre genindførte amtsskatterne i 1973, var det netop med den begrundelse,

[Svend Erik Hovmand]

at man ville imødegå jordprisstigninger som følge af højere kornpriser. Samme logik bør så tale for, at Socialdemokratiet nu fjerner denne skat, da jordpriserne og kornpriserne rasler ned.

Formanden:

Det forkorter ikke den tid, der går med de korte bemærkninger, at der konstant er tale om overtrædelser af taletiden.

Fru Else Marie Mortensen for den sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Else Marie Mortensen (S):

Tusind tak. Jeg skal gøre det kort. Jeg har bare lyst til at konstatere, at hr. Ole Donner finder det rimeligt med frihed til at sænke grundskyldpromillen ned under det, der er lovligt nu, dvs. ned til nul, men at hr. Ole Donner finder det urimeligt, når friheden skal bruges til at udnytte grundskyldpromillen op til den lovlige grænse på 24.

Det er dog en underlig opfattelse af frihedsbegrebet.

Karen Højte Jensen (KF):

Det Konservative Folkeparti mener, at jordskatterne er et levn fra fortiden. Det er ikke rimeligt at belaste landbruget med en særskat på produktionsjord, især ikke, da Danmark er det eneste EF-land, som opretholder denne beskatningsform. Fra konservativ side ønsker vi lige konkurrencevilkår.

Jeg vil gerne tage afstand fra de polemiske bemærkninger, hr. Klaus Hækkerup havde vedrørende forarmede landmænd. Jeg vil opfordre hr. Klaus Hækkerup til at tage ud og besøge nogle af de flittige, aktive landmænd og vurdere deres situation. Så tror jeg, at vi får et andet udsagn fra hr. Klaus Hækkerup.

Det forslag, som vi her har fremsat om ophævelse af grundskyld af erhvervsjendommers grundværdi, vil forbedre det danske erhvervs konkurrenceevne og dermed føre til øget beskæftigelse, og det er der jo behov for. Det er i høj grad et forslag, som vil fremme væksten inden for en lang række erhverv og dermed skaffe flere arbejdspladser.

Netop vækst og beskæftigelse troede jeg var temaer, som ikke alene Det Konservative Fol-

keparti, men også regeringen havde højt på dagsordenen. Regeringen har netop fremlagt en vækstpakke – dog ikke særlig ambitiøs, men vel alligevel et udtryk for regeringens gode vilje. Og så oplever vi faktisk i dag, at regeringen afviser vort forslag.

Ministeren sagde, at regeringen var optaget af egentlige erhvervspolitiske initiativer. Jeg vil gerne bede ministeren definere, hvad egentlige erhvervspolitiske initiativer er. Er skattelettelser ikke et erhvervspolitisk initiativ? Jeg har altid betragtet selskabs- og virksomhedsskatnedsættelsen som et vældig godt erhvervspolitisk initiativ, og jeg beder derfor om en definition af, hvad egentlige erhvervspolitiske initiativer er, når det i dag ikke er et positivt initiativ at nedsætte skatterne.

Jeg må selvfølgelig gå ud fra, at ministeren taler på den samlede regerings vegne. Nu er det jo sådan, at afskaffelse af ejendomsskatter altid har været mærkesager for såvel CD som Kristeligt Folkeparti. Man har mange gange taget afstand fra denne særbeskatning, men det forstår jeg nu at man ikke gør i dette øjeblik, og det er vel nok historieskrivning. Jeg kunne vel konstatere, at armen er blevet vredet om på de to partier.

Vort forslag vil på en meget direkte, meget enkel og meget hurtig måde forbedre ikke mindst de små og mellemstore virksomheders forhold. Hvordan kan regeringen så overhovedet afvise et forslag, der på sigt vil skaffe beskæftigelse til 4.000 personer?

Som det allerede er fremgået af debatten, drejer vores forslag sig også i høj grad om at gøre det frit for kommuner og amtskommuner, om man vil opkræve ejendomsskatter inden for en maksimumsgrænse.

Vi finder ikke, at der er noget som helst grundlag for den eksisterende firkantede lov-mæssige regulering af ejendomsbeskatningen; tværtimod. Efter den seneste vurdering havde amterne ikke mulighed for at neutralisere virkningerne af vurderingen, og dette måtte borgerne bøde for, hvilket er urimeligt og uhen-sigtsmæssigt.

Og så vil jeg gerne her venligt – men jeg vil gøre det alligevel – citere fra bemærkningerne til CD's forslag om samme tema, et forslag, som blev fremlagt den 27. oktober 1992, og som er identisk med det konkrete forslag, som jeg netop har omtalt: »... en række borgere –

[Karen Højte Jensen]

såvel boligejere, lejere som erhvervsvirksomheder – er blevet ramt af en »skjult skattestigning« via grundskylden«. Det Konservative Folkeparti er ganske enig i disse betragtninger, og hvor er det ærgerligt, sådan som jeg må forstå det, at CD nu har glemt sine egne gode forslag.

Vi mener, der er væsentlige grunde til at overlade det til det kommunale selvstyre, amtsråd og kommunalbestyrelser, selv at beslutte, om man ønsker at opkræve ejendoms-skatte.

Jeg vil gerne understrege, at vi naturligvis i den konservative gruppe i forbindelse med udarbejdelsen af forslaget har været opmærksom på og optaget af de økonomiske konsekvenser af det samlede forslag, og det er også baggrunden for, at vi i vores bemærkninger siger, at vi naturligvis er indstillet på at finde kompenserende besparelser, når vi skal forhandle dette lovforslag. Vi ønsker ikke at give skattelettelser uden at være med til at finansiere dem.

Som det måtte fremgå, kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte regeringens forslag.

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Lad mig starte med at sige til fru Karen Højte Jensen, at CD på ingen måde har skiftet standpunkt. Vi har stadig væk de samme synspunkter, men som fru Karen Højte Jensen allerede hørte under de 20 korte bemærkninger, var der jo heller ikke noget flertal, dengang V og K havde regeringsmagten. Det er der heller ikke i dag, men dette forslag er dog bedre.

Og lad os så sige det med det samme: CD har den opfattelse, at dette problem skal ses i sammenhæng med en kommende skattereform. Vi vil ikke være med til at lave små lappeløsninger, ligesom V og K var med til – nu nævnte fru Karen Højte Jensen selv boligområdet, som vi jo også har haft en debat om i dag. Så vi har aldeles ikke hverken svigtet boligejerne eller erhvervsjendommene eller noget som helst.

Jeg tror ikke, at CD på nogen måde synes, at det her tjuhejbang-forslag fra De Konservative hjælper erhvervslivet ret meget. Erhvervslivet har brug for noget helt andet. Nu går vi i næste uge i gang med en vækstpakke, hvor der både er den ene og den anden form for finansiering.

Det er det, erhvervslivet har brug for. Det har ikke brug for, at vi nu bare fjerner ejendoms-skatte med et pennestrøg.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Denne dag er, som Fremskridtspartiets hr. Poul Nødgaard ganske rigtigt sagde, startet med, at vi alle sammen skulle have tårer i øjnene. For det er jo det, der har været tale om fra Venstres og De Konservatives side, lige fra vi startede kl. 10.00.

Vi er startet med alle de forslag, som Venstre og De Konservative ikke har kunnet stille, da de selv var i regering. Det undrer mig meget. Og nu er vi altså nået til, at vi ikke bare har tårer i øjnene, nu strømmer det ud af øjnene på os. Jeg synes, det er en form for hykleri, som vi egentlig ikke kan være bekendt.

Hvorfor i alverden står man og bebrejder CD det hele? Jamen Venstre og De Konservative har ikke, da de sad i regering, kunnet levere varen. Vi har gang på gang sagt til dem: Se nu og få leveret den vare! Man har ikke kunnet det på grund af Det Radikale Venstre. Ikke engang under VKR-regeringen kunne man levere varen. Og så stiller man sig op her i dag og siger: Nu har CD nok glemt sine synspunkter. Jeg synes, det er usselt, det vil jeg gerne sige. Jeg synes, det er en virkelig ussel debatform, vi har fået her i Folketinget. Er man virkelig så bitter over, at man ikke sidder i regering mere og nu kan levere varen?

Jeg har tit, når jeg har talt med borgerlige ministre, sagt: Vi er nogle borgerlige partier her i bygningen. Lad os da prøve at komme med det, der hedder »de små, udsøgte nederlag«. Lad os tage det frem til starthullerne her i salen, og lad os stemme det ned, og så lade dem stemme det ned, der tør. Det har man ikke engang villet. Man har ikke engang villet fremsætte forslag. Jeg synes, det er hyklerisk.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg skal sige til fru Bente Juncker – og det er næppe overraskende for fru Bente Juncker – at dette forslag ville være blevet fremsat, uanset hvem der havde regeringsmagten i dag. De Konservative og Venstre havde faktisk forbedret det, og det tror jeg fru Bente Juncker kan få bekræftet.

[Karen Højte Jensen]

Men så vil jeg alligevel godt spørge, når nu CD er så fornærmede: Hvad har CD gjort i regeringen for at påvirke den og få sine mærkesager igennem? Jeg forstod, da CD gik ind i regeringen, at det netop var for at fastholde det borgerlige idégrundlag, og det har jeg da indtryk af at man forsøger at gøre. Men det er jo ikke så nemt, som det er sagt. Men jeg vil da gerne spørge, hvad fru Bente Juncker har gjort i denne sag.

Og så vil jeg gerne have en uddybning af fru Sonja Albrinks kommentar. Fru Sonja Albrink sagde: Erhvervslivet har ikke brug for, at ejendomsskatterne fjernes med et pennestrøg. Jamen jeg troede faktisk, at CD, anført af sin minister, erhvervssamordningsministeren, gik i spidsen for, at man skulle gøre noget for erhvervslivet, og så hører vi minsanden her i dag CD sige, at ejendomsskatterne betyder intet for erhvervslivet. Det må være en fortaelse, vil jeg gå ud fra.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Det er også bemærkningerne fra CD's ordfører, der kalder mig på talerstolen.

CD taler om, at vi ikke her med et pennestrøg skal ændre beskatningen. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at der absolut ikke er tale om et pennestrøg – slet ikke set i relation til CD's historiske udvikling. CD har faktisk altid – ligesom mit parti – stået for, at vi skulle have fjernet ejendomsskatterne.

Lad mig vende tilbage til et af de allerførste forslag. Det kom i 1974-75-samlingen, hvor CD's stifter, hr. Erhard Jakobsen, sagde: »Det er urimeligt, at mens en erhvervsdrivende i industrien ikke er pligtig at betale skat af sine maskiner og andet lignende, der benyttes i produktionen, skal en erhvervsdrivende i landbrugssektoren betale skat af sin produktionsjord.«

Siden dengang for 18 år siden har CD stået fast på sit synspunkt. Hvorfor gør man det så ikke i dag?

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det forslag, som vi har fremsat nu, allerede var bebudet i forbindelse med Folketingets åbning i oktober. Man vil kunne se af lovkataloget, at dette forslag ikke er nogen ny opfindelse.

Jeg synes, det er utrolig vigtigt at understrege, at netop CD's minister for erhvervsøkonomi-

misk samordning har gjort det til en mærkesag at fjerne alle konkurrenceforvridende elementer både indenlands og i forhold til EF. Her taler vi i høj grad om en konkurrenceforvridning mellem dansk landbrug på den ene side og den øvrige del af erhvervslivet, som CD beskrev for 18 år siden, på den anden side, og mellem Danmark på den ene side og resten af de europæiske lande på den anden side.

Hvor er CD's fingeraftryk i den diskussion, som måtte have foregået i regeringen om dette lovforslag?

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Det er en bemærkning til fru Karen Højte Jensen. Fru Karen Højte Jensen siger: Det lovforslag ville vi fremsætte allerede den 1. oktober; det stod faktisk i lovprogrammet. Ja, men hvordan ville Venstre og De Konservative den 1. oktober have kunnet levere varen? Den vare kan jo ikke leveres.

Den vare med et flertal for noget, der er mindre end det, der ligger her i dag, kan jo ikke leveres. Sandheden er, at den vare har hverken Venstre eller De Konservative kunnet levere i de sidste 10 år. Under skattereformforhandlingerne i 1985-1986 var vi primus motor i at få fjernet, få modereret, nogle af ejendomsskatterne. Vi gik ind for fradrag osv. Der var ingen støtte at hente.

Venstre og Konservative, som havde ministrene dengang, satte da ikke hælene i. Vi husker tydeligt alt den palaver, vi havde her i salen om dette.

Og så bliver jeg nødt til at sige til fru Karen Højte Jensen og jeg tror, det var hr. Svend Erik Hovmand: Det, vi har talt om, er, at nu kommer der nogle nye skatteforhandlinger, og dér ønsker vi at få inddraget disse skatter én gang til. Så håber vi naturligvis i CD på, at når det kommer til realitetsdrøftelser med Venstre og De Konservative, kan de måske holde fast.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil også sige, at jeg synes, at Venstres og De Konservatives angreb på CD er fuldkommen urimeligt. Hvis ikke regeringen havde fremsat dette lovforslag, men bare havde ladet den gældende lovgivning køre videre, ville det

[Klaus Hækkerup]

blive sådan, at den amtskommunale grundskyld kunne stige til 20 promille fra den 1. januar 1994; det var noget, som vi var meget åbne over for i Socialdemokratiet, men CD sagde helt klart, at de inden for regeringens rammer selvfølgelig måtte lægge vægt på, at den blev fastlagt til de 10 promille. Det har vi accepteret, her har vi måttet give os, så jeg forstår slet ikke, hvorfor vi skal ud i den polemik, og hvorfor vi skal have det angreb på CD i dette spørgsmål.

Lad mig også tilføje, at hr. Svend Erik Hovmands konstante påpegning af landbrugets problemer, og af, at disse problemer kun kan løses for landbrugsejendommenes vedkommende – for det må vel være dem, vi taler om – hvis man fjerner grundskylden, er da helt hen i vejret. Det har da slet ikke noget med hverken driftsøkonomi eller privatøkonomi at gøre; det har noget at gøre med, at hr. Svend Erik Hovmand har brug for en platform, så han kan stå heroppe og hælde vand ud af ørerne, og intet som helst andet.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg synes, det er logisk nok, at vi behandler disse to lovforslag sammen, fordi det ene nærmest må siges at udelukke det andet; og da vi støtter det forslag, regeringen fremsætter, er det jo nærmest udelukket, at vi kan støtte det andet.

Jeg synes også, det er rigtigt, at vi ikke sætter et fast tidspunkt på, hvornår vi skal tage sagen op igen, og jeg håber sandelig ikke, at det vil føre til en endnu tættere byge af forslag om at sætte grundskyldpromillen ned. Jeg kan godt forstå, at man slås for sine synspunkter, men det er jo altså ikke mange måneder siden, vi sidst behandlede et forslag af denne type, og derfor forstår jeg ikke, at man genfremsætter det nu. Jeg forstår heller ikke, når man slår på det kommunale selvstyre i denne forbindelse, at man stadig ikke har kunnet give noget svar på, hvorfor man ikke er villig til også at åbne mulighed for at hæve grundskyldpromillen.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Må jeg allerførst sige til fru Bente Juncker, at der absolut ikke er noget forkert i den hold-

ning, vi indtager i dag. Det er præcis den samme holdning, vi har indtaget tidligere.

Fru Bente Juncker sagde, at der ikke var nogen støtte at hente for den gamle CD-mærkesag – som også er Venstres mærkesag – om at fjerne jordskatterne, da Venstre var med i regeringen. Jeg skal bare henvise til den seneste debat den 17. november 1992, referatets spalte 1909, hvor Venstres ordfører, hr. Erik Larsen, siger om CD's fremsatte lovforslag:

»Det har altid været Venstres opfattelse, at grundskatter er en uretfærdig beskatningsform og en asocial beskatningsform, fordi den er fuldstændig uafhængig af indkomst. Derfor rammer den lavindkomstgrupperne ekstra hårdt.

Venstre kan derfor støtte det foreliggende forslag fra CD.«

Jeg synes nok, det beviser, at vi har været parat til at fastholde det synspunkt, også da vi var i regering.

Lad mig så sige til hr. Klaus Hækkerup, som åbenbart ikke har hørt efter de mange bemærkninger fra talerstolen, at jeg har udtrykkelig understreget, at dette alene selvfølgelig ikke løser landbrugets dybt alvorlige økonomiske problemer. Der skal yderligere en lang række instrumenter til, f.eks. refinansiering, førtidspensionsordninger og en lang række andre ting. Men jeg understregede, at der for visse grupper af det danske landbrug er tale om en så stor omkostningsstigning, at det i virkeligheden svarer til ca. halvdelen af overskuddet fra produktionen af vårbyg i 1992, og det er ganske meget. I det sjællandske område er vi oppe på 300-400 kr. pr. ha, nogle steder endda helt oppe på 600-700 kr. pr. ha. Det er en ganske stor omkostning, som andre lande ikke slæber rundt med, oven i købet i en situation, hvor det danske landbrug er helt i knæ, og derfor synes jeg, at hr. Klaus Hækkerup burde holde sig for god til at komme med den slags argumenter. Han burde i stedet interessere sig lidt for vilkårene i landbruget.

Anden næstformand (Grove):

Fru Karen Højte Jensen for en kort bemærkning, og så går vi videre i talerrækken.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg vil godt sige til fru Bente Juncker, som

[Karen Højte Jensen]

siger, at varen ikke kan leveres, at det er vel fuldstændig legalt i dette Folketing at forsøge at påvirke de øvrige partier ved at fremsætte lovforslag, hvis man vil have ført sine sager igennem. Jeg kunne jo replicere og sige, at varen kunne jo heller ikke leveres, da CD i efteråret 1992 fremsatte lovforslag nr. L 59, der handlede om et af de temaer, som er indeholdt i vores forslag. Det forslag støttede De Konservative og Venstre – altså de daværende regeringspartier – så jeg synes ikke, det er til megen nytte, at vi skyder på hinanden på den måde.

Jeg hæftede mig ved fru Bente Junckers udsagn om, at når man skal forhandle skattereform, ønsker CD at få dette punkt inddraget. Og så spørger fru Bente Juncker, om CD kan regne med Det Konservative Folkeparti på det tidspunkt. Jeg vil gerne give udtryk for, at det kan CD godt, men så vil jeg til gengæld spørge, om vi også kan regne med, at CD som en forudsætning for overhovedet at få en skattereform vil sikre sig, at Det Konservative Folkepartis synspunkter inddrages, og at vi får indflydelse netop på dette punkt.

Poul Nødgaard (FP):

Regeringens forslag om, at den amtskommunale grundskyldpromille fortsat skal være 10 – hverken mere eller mindre – er i realiteten helt uden jordforbindelse af den ganske enkle grund, at den 19. almindelige vurdering har medført betragtelige forhøjelser af grundværdierne. Indenrigsministeriet har udregnet – og det har jeg i øvrigt sagt tidligere – at amtskommunerne i 1993 vil opkræve 335 mio. kr. ekstra i grundskatter. Såfremt regeringen får sit forslag igennem, vil det betyde, at amtskommunerne også i 1994 og i årene fremover fortsat kan opkræve 335 mio. kr. ekstra pr. år.

Lad mig også nævne en anden ting vedrørende amtskommunerne. I 1993 skulle amtskommunerne have holdt personskatteprocenten uændret, men hvad gjorde man? Man forhøjede personskatten med 0,1 pct. Når jeg nævner dette forhold her i grundskyldsdebatten, er det for at underbygge, hvor grotesk det er med de mange merindtægter i form af grundskyld. I realiteten skulle personskatterne have været nedsat med et beløb svarende til provenuet af grundskatterne; det havde i hvert fald pyntet noget i det foreliggende regnskab, men de skiftende regeringer godkender des-

være helt ukritisk disse skatteforhøjelser på grundlag af nogle helt tilfældige ejendomsvurderinger.

Jeg vil til sidst sige om lovforslag nr. L 220, at Fremskridtspartiet kan støtte forslaget om en maksimumpromille på 10. Men vi vil have indføjet en bestemmelse i loven om, at hvis en amtskommune ønsker at fastsætte en lavere promille, bl.a. på grundlag af det, jeg her har fremhævet, skal de selvfølgelig have lov til det. Vi har tidligere i dag under behandlingen af et lovforslag om kommunerne talt om decentralisering, at kommuner og amter selv skal finde ud af, hvordan de indretter sig osv. Hvorfor skal vi så her i Folketinget bestemme, at amterne skal opkræve 10 promille i grundskyld? Lad dem dog selv om det. Men o.k., vi er med på en maksimumpromille på 10, men den enkelte amtskommune skal frit kunne nedsætte grundskyldpromillen til det, som den finder er rigtigt.

Venstres og De Konservatives lovforslag om, at der ikke skal svares kommunal grundskyld af erhvervsjendomme, og at landbrugsjordskatter skal afskaffes, kan Fremskridtspartiet fuldt ud tilslutte sig, som jeg også har sagt tidligere. Men så kommer spørgsmålet jo igen – og jeg har egentlig ikke fået hr. Svend Erik Hovmand ud af busken – hvor var Venstre og De Konservative i de 10 år, de havde regeringsmagten, når vi taler om dette spørgsmål? De var ingen verdens steder, de lod det bare køre ukritisk videre år efter år, og derfor må jeg desværre også, som nogle Socialdemokrater har gjort i dag, betegne Venstres forslag som et rent paradeforslag.

Under den såkaldte landsbydebat forleden blev Venstre som bekendt beskyldt for at være hyklerisk, fordi man intet havde gjort for at løse landdistrikternes problemer i de 10 år, man havde regeringsmagten. Jeg ville måske være ked af at skulle bruge slet så stærkt et udtryk om Venstre i den foreliggende sag, men jeg synes, det er tæt på. I dag har vi fået at vide af hr. Svend Erik Hovmand, at forslaget var skrevet, og hvad ved jeg, men det forklarer bare ikke, hvor Venstre var fra 1982 til 1992 i den foreliggende sag.

Jeg har spurgt tidligere – og jeg vil gentage spørgsmålet, fordi det skal frem, og det skal gå ind i Venstres hjertes – hvorfor løste man ikke disse problemer i de 3 år, man var i regerings-

[Poul Nødgaard]

samarbejde med De Konservative og De Radikale? Så havde CD, Kristeligt Folkeparti og Fremskridtspartiet helt givet bakket sagen op.

Og jeg må også gentage, hvad jeg sagde om amtskommunerne: Hvad er det, der sker i primærkommunerne? De skovler i indeværende kalenderår 393 mio. kr. ekstra i kassen som følge af den også i dag meget omtalte nye ejendomsvurdering, og den trafik går ganske enkelt ikke mere.

Fremskridtspartiet har i den tidligere regerings tid rejst forespørgselsdebatter om at neutralisere de skattemæssige konsekvenser af den 19. almindelige vurdering. Hvor var den tidligere regering henne, da Fremskridtspartiet rejste disse forespørgselsdebatter? De mundede ud i ingen verdens ting, og derfor må jeg sige, at den tidligere regering mere eller mindre har accepteret tingenes tilstand med hensyn til det, vi taler om i dag. Jeg nævner disse ting, for at historien til evig tid skal fortælle befolkningen, hvordan partierne skifter holdning til spørgsmålene, alt efter om man er i regering eller i opposition. Jeg synes, det er ganske, ganske tankevækkende.

Men uanset disse måske rimelig hårde bemærkninger, specielt mod Venstre, vil jeg sige, at vi selvfølgelig støtter det foreliggende lovforslag fra Venstre og De Konservative, fordi det i bund og grund løser nogle af de problemer, som vi et utal af gange har forsøgt at få løst her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Hvis hr. Poul Nødgaard havde læst det lovkatalog, som den daværende regering fremlagde i efteråret 1992, ville han også have set, at det lovforslag, som vi nu har fremlagt, allerede var bebudet på det tidspunkt. Så der er ikke forskel på Det Konservative Folkepartis holdning til denne sag som regeringsparti og som oppositionsparti.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Ja, jeg skal såmænd bare gentage, hvad jeg har sagt adskillige gange fra denne talerstol, men hvor hr. Poul Nødgaard åbenbart ikke har været opmærksom.

Venstre har i al den tid, vi har været i Folketinget, arbejdet imod de efter vores opfattelse helt urimelige ejendomsskatter og jordskatter, og vi har haft utrolig mange debatter om det spørgsmål. Vi har også taget en lang række initiativer, senest som sagt ved Folketingets åbning i oktober 1992, men vi har også en række debatter at henvise til. Jeg har allerede henvist til en debat her i salen om et forslag fra CD, hvor Venstre som regeringsparti gav fuld opbakning til tankerne.

Jeg synes, at vi skal koncentrere os om det, som sagen i virkeligheden drejer sig om, nemlig at vi nu er i den situation, at de partier, der tidligere var modstandere af at fjerne jordskatterne, burde tænke sig om en ekstra gang. Der er sket noget på en lang række områder i vort samfund, som berettiger til en ændret holdning, f.eks. da Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre i 1973 genindførte amtstueskatten med netop den begrundelse, at jordpriserne ville stige, fordi kornpriserne ville stige. Nu oplever vi den præcis modsatte situation, og så må logikken selvfølgelig tale for, at man fjerner den ejendomsskat, som man indførte dengang.

(Kort bemærkning).

Else Marie Mortensen (S):

Jeg blev ikke rigtig klar over, hvad hr. Poul Nødgaards indlæg tilkendegav. Jeg opfattede et ja til 10 promille i amtskommunal grundskat, men også et forbehold om, at jaet var betinget af en tilføjelse om at ophæve den nedre grænse. Jeg synes, det er en løjerlig situation, fordi det er et faktum, at skulle dette forslag blive stemt ned af Folketinget, og skulle Venstres og De Konservatives forslag heller ikke blive vedtaget, er det en logisk konsekvens af den nuværende lovgivning, at grundskyldpromillen stiger til 20. Og derfor vil jeg gerne have et helt præcist svar: Støtter Fremskridtspartiet indenrigsministerens forslag eller ej?

Og lidt polemisk vil jeg godt lige sige, at hvis ikke skat på jord har jordforbindelse, hr. Poul Nødgaard, hvilke ting har så jordforbindelse?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jamen det sker jo somme tider, at vi ikke hører så godt efter, som vi skulle. Jeg har sagt helt

[Poul Nødgaard]

krystalklart, hvad vi mener om indenrigsministerens forslag og om grundskyldpromillen på 10 i amtskommunerne. Vi støtter forslaget, hvis det kan få en ændret udformning, så der kommer til at stå, at amtskommunerne kan opkræve op til 10 promille.

Men som jeg sagde før, og lad mig sige det igen, så det er til at forstå: Hvis en amtskommune kun ønsker at opkræve 7 promille, fordi det pågældende amt kan få tingene til at hænge sammen økonomisk set ved at opkræve de 7 promille, skal de have lov til det på præcis samme måde – hør nu efter, fru Else Marie Mortensen – som kommunerne har lov til at fastsætte promillerne fra 6 og op til 24. Det er jo det, hele sagen drejer sig om.

Og så vil jeg lige sige til fru Karen Højte Jensen og hr. Svend Erik Hovmand, at det er da muligt, at der kan henvises til et eller andet katalog, som man har hevet frem af en eller anden skrivebordsskuffe. Jeg har altså aldrig set det pågældende katalog, men jeg må også sige, at jeg har siddet i Folketinget i 2½ år, og i den tid har jeg ikke hørt ét eneste ord fra Venstre og De Konservative om at afskaffe landbrugets jordskatter. Så jeg synes, det er særdeles tankevækkende oplysninger, der kommer frem her.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg ved altså ikke, hvilke hemmelige skuffer hr. Poul Nødgaard taler om. Det er såmænd regeringens lovkatolog, som er tilgængeligt for ethvert folketingsmedlem, som rent faktisk bliver omdelt til ethvert folketingsmedlem.

Anden næstformand (Grove):

Hr. Svend Erik Hovmand for en kort bemærkning, og herefter går vi videre i ordfører-rækken.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg vil bare sige, at jeg er lidt målløs. Jeg har altid betragtet hr. Poul Nødgaard som et meget flittigt, opmærksomt og engageret menneske, men hvis hr. Poul Nødgaard påstår, at han har siddet her i Folketinget i 2½ år uden at have hørt, set eller læst noget som helst om fjernelse af ejendomsskatter, har hr. Poul Nødgaard været uopmærksom. Hr. Poul Nødgaard var til

stede ved Folketingets åbning i oktober 1992, og ved den lejlighed fik hr. Poul Nødgaard udleveret et lovkatolog, som indeholdt det initiativ, som vi drøfter i dag.

Hvis hr. Poul Nødgaard havde fulgt den debat, der har været i løbet af den forrige regeringsperiode, kunne han også have fulgt med i Venstres holdning. Jeg har tilladt mig at henvise til den seneste debat den 17. november 1992, hvor Venstres ordfører meget klart sagde, at Venstre gik ind for fjernelse af disse ejendoms-skatter og støttede det initiativ, som kom fra CD på det tidspunkt.

Sonja Albrink (CD):

Jeg er på en måde glad ved at konstatere, at Venstre og De Konservative er ramt så dybt i sjælen i dag, at de i forbindelse med en kommende skattereform vil medvirke til, at der bliver kigget på disse ting, så jeg synes, vi skal tage det gode tilsagn med i vores overvejelser.

Så vil jeg kort sige, at jeg tror ikke, jeg behøver at redegøre nærmere for CD's synspunkt. Det mener jeg vi har tilkendegivet gennem alle de korte bemærkninger, så jeg skal blot sige, at CD ikke kan støtte Venstres og De Konservatives lovforslag; vi kan derimod støtte lovforslaget fra regeringen, og vi vil fortsætte med at arbejde for vore synspunkter, som vi har fremført de sidste 10 år.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Ja, nu takkede CD for Det Konservative Folkepartis tilsagn, men jeg mangler et svar på mit spørgsmål til CD: Er det således, at CD vil forudsætte, at disse ting bliver taget med i skatteforhandlingerne, og at det konservative synspunkt bliver tilgodeset?

(Kort bemærkning).

Sonja Albrink (CD):

Nu er jeg ikke konservativ, men CD'er, så det mener jeg at De Konservative selv må fremføre.

Vibeke Grønbæk (RV):

De to lovforslag, der er til behandling i dag, handler jo egentlig om det samme – det er blevet gentaget flere gange – og dog er de særdeles forskellige, ideologisk set; det har vi også hørt flere gange i dag.

[Vibeke Grønbeek]

Ifølge den kommunale ejendomsskatte lov skal alle amtskommuner udskrive grundskyld med 10 promille i årene 1991-1993, og nu skal vi have fastsat promillen for 1994. Det Radikale Venstre støtter forslaget fra regeringen, hvor man foreslår de 10 promille, som i øvrigt har været gældende siden 1985, og hermed er det også slået fast, at vi ikke kan støtte det forslag, der er lagt frem fra Venstre og De Konservative; og dette afslag gælder for hele forslaget.

Vi er helt enige med regeringen i, at de kommunale og amtskommunale udgifter bl.a. skal dækkes ind over ejendomsskatterne, og vi finder, at den nuværende ordning med grænser på 6 og 24 promille er udmærket. Desuden tror vi, at det nærmest er utopisk at forestille sig, at nogle amtskommuner helt kunne undlade at opkræve grundskyldpromille, og det må faktisk være det samme på det kommunale plan. Der kan i hvert fald kun være tale om særdeles få kommuner.

Endelig ønsker Venstre og De Konservative at ophæve grundskylden for erhvervsjendomme. Dette forslag kan vi heller ikke støtte, da vi ikke mener, at erhvervs livet skal have en særstilling med hensyn til betaling af ejendomsskatter. Vi kan tilslutte os det, ministeren sagde om beskæftigelse og hensynet til konkurrenceevnen; vi mener, at det skal behandles ved andre lejligheder.

For at sige det kort kan Det Radikale Venstre altså ikke støtte forslaget fra Venstre og De Konservative, men anbefaler regeringens forslag.

Svend Erik Hovmand (V):

Må jeg indlede med at sige tak for en debat, som jeg trods alt tror har løst op for nogle ting.

Jeg bemærkede, at den socialdemokratiske gruppeformand var på talerstolen for at sige, at spørgsmålet om at udsætte eller suspendere ejendomsskatterne i en periode ville han ikke være afvisende over for at undersøge, og det synes jeg er en interessant melding. Jeg vil gerne understrege, at det selvfølgelig ikke er efter vores hoved; vi ønsker, at de skal fjernes helt, og vi ønsker absolut ikke indfrysning eller sådan noget i en kortere eller længere periode, for det er ikke nye gældsposter, landbruget har brug for. Så den side af sagen tror jeg vi får mere diskussion om.

Men så må jeg i øvrigt sige, at der skal selvfølgelig ikke herske nogen som helst tvivl om, at vi ønsker en ændring i det gældende lovsæt; hvis det ikke sker, vil amtskommunernes grundskyldpromille komme op på 20 fra den 1. januar 1994, det er jo en fordobling i forhold til i dag, og det vil vi selvfølgelig ikke være med til.

Lad mig dernæst understrege, at denne diskussion drejer sig om en lang række grupper i dette samfund. Den drejer sig om en lang række parcelhus- og sommerhusejere, som bor i kommuner, hvor vurderingerne har betydet, at de er blevet overordentlig hårdt ramt. Nogle af dem har været i en situation, hvor kommunen ikke har haft mulighed for at nedsætte grundskyldpromillen, så man blev friholdt for konsekvenserne af den nye vurdering. Det er da ganske klart helt urimeligt, og derfor bør vi fjerne denne bundgrænse på 6 promille.

Men derudover er der jo ingen diskussion om, at ejendomsbeskatningen hviler tungt på mange andre her i samfundet. Det drejer sig om en lang række nærings- og erhvervsdrivende: hotelbranchen, gartneri, handel, håndværk, industri, landbrug; ja, så sent som i dag har vi modtaget en henvendelse fra skovbruget, som meget klart dokumenterer, hvilke alvorlige økonomiske problemer også dette erhverv kommer ud i som følge af de gældende bestemmelser om ejendomsbeskatning. Af beskæftigelsesmæssige årsager bør man derfor fra regeringens side vise en langt større interesse for det forslag, som er fremsat af Venstre og De Konservative. Der er ingen tvivl om, at det vil have en beskæftigelsesmæssig effekt. Vi har vurderet det til omkring 4.000 personer om året, og forslaget lægger i hvert fald op til en lempelse af omkostningerne, som er overordentlig værdifuld netop nu.

Dertil kommer, at konkurrenceforvridningen jo er helt oplagt. Vi har været inde i en lille diskussion om de specielle forhold for landbruget. Nu er ministeren for erhvervs politisk samordning ikke til stede i dag – og det er fair nok – men husker jeg ret, har man netop fra hendes side lagt overordentlig stor vægt på, at der ikke fremsættes lovforslag fra regeringen, som fastholder eller indebærer, at danske virksomheder får et skævt konkurrenceforhold til virksomhederne i andre EF-lande. Derfor vil jeg henvende mig til indenrigsministeren og

[Svend Erik Hovmand]

spørge, om indenrigsministeren ikke vil bekræfte, at den helt specielle ejendomsbeskatning af dansk landbrug er konkurrenceforvridende i forhold til de landmænd i Europa, vi i øvrigt konkurrerer med.

Må jeg afslutningsvis sige, at jeg håber, at debatten i dag – selv om den har været lidt skarp af og til – trods alt vil bidrage til, at vi på tværs af tidligere fordomme kan sætte os sammen her i Folketinget og sige: O.k., vi har nogle dybt alvorlige problemer i vores erhvervsliv; masser af parcelhusejere er i klemme; vi har en beskatning, som på mange måder virker fuldstændig uretfærdig. Er tiden nu ikke inde til, at vi søger at finde en mere harmonisk løsning på disse områder? Jeg håber, at udvalgsarbejdet vil bidrage til det.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det har jo været en lang og til tider ret polemisk debat, og jeg vil ikke bidrage til at gøre den ret meget længere, også ud fra det synspunkt, at der næppe kan tilføjes ret mange nye indfaldsvinkler. Det er også min opfattelse, at det måske har været tilfældet den sidste times tid.

Jeg vil godt tage udgangspunkt i det, som hr. Svend Erik Hovmand har sagt snart mange gange, nemlig at »vi« – altså Venstre – gang på gang har givet udtryk for, at vi vil have dette system med grundskyld helt fjernet. Jeg vil ikke være polemisk og ikke henholde mig til, hvad Venstre gang på gang har sagt, men i stedet fæstne mig ved, hvad Venstre har gjort i tre fjerdedele af den tid, hvor man har haft regeringsmagten. Vi kan nemlig i dag helt nøgternt konstatere, at siden 1985 har forholdene været præcis sådan som det, der foreslås i regeringens forslag, nemlig 10 promille. Derfor er der ikke nogen dramatik i det forslag, vi har fremsat, men en fortsættelse, kontinuitet, naturlig opfølgning – man kan kalde det, hvad man vil – af den linie, der har været ført under den tidligere regering. Jeg er glad for, at den kontinuitet er blevet bekræftet af et flertal af ordførerne her i dag. Derfor ser jeg frem til et godt udvalgsarbejde og til, at vi hurtigt kan få sagen bragt på plads, for hvis ikke det sker, vil der ske en automatisk stigning til 20 promille, og jeg forstod også på de tidligere regeringspartiers ordførere, at det ønskede de under ingen omstændigheder, så det kan jo godt være, at

selv Venstre og De Konservative alligevel vil finde deres plads under udvalgsarbejdet; det glæder jeg mig til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Første behandling af lovforslag nr. L 205:

Forslag til lov om beskyttelse af havmiljøet.
Af miljøministeren (Svend Auken).
(FremSAT 24/2 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Martin Glerup (S):

Det er som bekendt ikke sådan, at havet sletter alle spor, og desværre har havet i mange år været skraldespand for tusindvis af skibe, fabrikker og byer, som har udledt urensset spildevand til det. Jeg kan som eksempel nævne, at der i 1990 blev udledt knap 4.000 t tungmetaller i den halvdel af Østersøen, som udgøres af Den Botniske Bugt, hvortil kommer en voldsom kvælstof- og fosforbelastning, og det er desværre kun et af mange eksempler på uansvarlig omgang med natur og miljø.

Formålet med dette lovforslag er også at skabe en mere bæredygtig udvikling til søs. Det er ikke mindre skadeligt, at der sker CO₂-udslip og svovldioxidudslip til søs, for atmosfæren kan jo ikke mærke forskel på, hvor det kommer fra, og derfor er det godt, at vi nu får lovgivningen ajourført på dette område, sådan at vi kan få de nyeste internationale og nordiske regler for beskyttelse af havmiljøet indarbejdet i den danske lovgivning. Herefter